

ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ

ΣΑΒΒΑΤΟΝ

ΠΑΦΘΙΑ

ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ

ΕΝ ΤΩ ΑΚΑΔΗΜΕΙΑ

ΤΑ ΠΑΤΡΙΑ

ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΗΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ ΤΗΣ ΥΠΕΡ ΤΩΝ ΠΑΤΡΙΩΝ ΑΝΤΥΝΗΣ

Ἐκδιδόμενον τῇ ἐπιμελείᾳ ἐπιτροπῆς ἐκ τῶν κ. κ. Γ. Ν. Χατζιδάκι, Κ. Γ. Ζησίου καὶ Γ. Μ. Δαμιέρρη, διευθύνοντος.

ΕΚΤΥΠΟΥΝΤΑΙ

ΣΤΕΦΑΝΟΣ

ΑΝΤΙΤΥΠΟΝ

ΚΑΙ

ΔΙΑΝΕΜΕΤΑΙ

ΔΟΡΕΑΝ

ΚΕΦΑΛΗ ΓΩΝΙΑΣ

Ἐξ Ἑλληνικῆς πόλεως, — ἀνεξαρτήτως τοῦ προσω-
ρινοῦ αὐτῆς δεσποτοῦ, — διότι ἡ ἐθνικὴ ἡμῶν πεποίθη-
σις δὲν παραδέχεται ἢ προσωρινὴν πᾶσαν κατοχὴν
ἐλληνικῶν χωρῶν, — ἀπεστάλη ἡμῖν «λιθάριον ὑπὲρ
τοῦ ἐθνικοῦ οἰκοδομήματος», ὅπερ ἡμεῖς φρονούμεν ὅτι
δύναται ν' ἀποτελέσῃ «κεφαλὴν γωνίας».

Οὐδὲ οἴλοι εἴμεθα, οὐδὲ σύμβουλοι οἰατόηποτε αὐ-
τοδικίας. Διὰ τοῦ λόγου καὶ τῆς πειθοῦς προσπαθοῦ-
μεν νὰ συντελέσωμεν εἰς τὴν καθοδήγησιν τῶν ἀδελ-
φῶν ἐν τῇ ὁδῷ τῆς ἐθνικῆς σταδιοδρομίας καὶ ἐπικρατή-
σεως, διὰ τῶν αὐτῶν δὲ μέσων εὐχόμεθα νὰ ἐπιτυχάνωσι
καὶ οἱ ὁμόφρονες τὴν ἐπέκτασιν τῶν κοινῶν ἀρχῶν.
Παρά παιδὸς ὅμως, ἀπαλούς ἐτι ἔχοντος τοὺς ὄνυχας καὶ
ἀσυγκράτητον τὴν ψυχὴν, δὲν δυνάμεθα νὰ ἔχωμεν
παρομοίας ἀξιώσεις, ἐνῶ δὲ καταδικάζομεν καὶ τού-
του ἐτι τὴν βιαιότητα καὶ χειροδικίαν, ἐξαίρομεν ἐν
τούτοις τὸ παράδειγμα καὶ ἐπαινον χαράσσομεν ὑπὲρ
τῆς ἐλληνικῆς αὐτοῦ ψυχῆς.

Ἰδὼν ὁ παῖς οὗτος ἕτερον ὁμήλικα, φέροντα ἐπὶ τοῦ
ναυτικοῦ αὐτοῦ σκούφου διὰ ξένων γραμμάτων τὸ
ὄνομα ξένου πολεμικοῦ πλοίου, ἐνῶ οἱ λοιποὶ πάντες
ἔφερον ἂν ὄχι ἐθνικῆς σημασίας ὀνόματα, διὰ τὸν φό-
βον τῶν Ἰουδαίων, ἀλλὰ πάντως ἐλληνικά, ἀφοῦ δις
καὶ τρίς ὑπέδειξεν αὐτῷ τὸ ἄτοπον τοῦ πράγματος καὶ
δὲν εἰσηκούσθη, προσέφυγε τέλος εἰς τὴν βίαν καὶ ἐν
βρασμῇ ἐθνικῆς αὐτόχρημα ἀγανακτήσεως ἤρπασε καὶ
ἐξέσχισε τὴν ἐνοχον ταινίαν. Ἐκτοτε, γράφειδ' ἐπιστέλ-
λων, «λεβαντίνικη» ταινία δὲν ἐφάνη ἐν τῷ σχολείῳ.

Ἀγνοοῦμεν ἂν τῆς αὐτοδικίας τοῦ μαθητοῦ δὲν ἦτο
δυνατὸν νὰ προηγηθῇ ὁ πειστικὸς τοῦ διδασκάλου λό-
γος, ἀφοῦ δὲν θὰ εἶχεν ἴσως πατέρα, τοῦλάχιστον ἐθني-
κῶς ἀνατεθραμμένον, ὁ χρυσοῖς γράμμασιν ἐπιδι-
κνύων ἀσυνείδητον ξενολατρείαν ἐλληνόπαις.

Ἄλλ' ὅπως ἡμεῖς, οὕτω καὶ ὁ διδασκαλός, φρονου-
μεν, δὲν θὰ ἔσχε τὴν δυνάμιν νὰ τιμωρήσῃ τὸν πα-
ρεκτραπέντα. Τοιαῦται ὅρμαι ἐκρίζουμένοι συνεκρίζουσι
τὰ θεμέλια τῆς ἐθνικῆς ἡμῶν δυνάμεως, τούναντιον
δέ, δεόντως χειραγωγούμεναι, ἐνισχύουσι τὸν ἐθνικὸν
χαρακτῆρα καὶ ἐμπνέουσιν εἰς μεγαλουργήματα.

Τούτων ἕνεκα ὑψώσαμεν εἰς θέσιν περίοπτον τὸ μικρὸν
λιθάριον τοῦ ὁμογενοῦς μείρακος, ἐκ τῆς ἐπιδείξεως δ'
αὐτοῦ τὰ ἀριστα προσδοκῶμεν τῶν ἀποτελεσμάτων.

Πόσας ἀληθῶς καθυστερήσεις εἰς τοὺς ἐθνικοὺς ἀγῶ-
νας, πόσας ταπεινωτικὰς ἀλλοιώσεις τοῦ ἐθνικοῦ χαρα-
κτῆρος θ' ἀπεφύγομεν ἐάν, ἐφάμιλλος πρὸς τὴν ἀγα-
νάκτησιν τοῦ παιδὸς ἐδέσποζεν ἀνὰ τὰς καθ' ἡμᾶς ἐλ-
ληνικὰς κοινωνίας ἢ ἐν ταῖς παρομοίαις περιστάσεσι
παντὸς εἶδους ἀγανάκτησις τῶν εἰς ἡλικίαν καὶ εἰς
πειθὴ ὠριμωτέρων ἐλλήνων καὶ ἐλληνίδων!

ΤΟ ΑΓΙΟΝ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

Κυριακὴ ἐνδεκάτη.

(Λουκ. ιγ' 10—17).

Κείμενον

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ἦν διδάσκων ὁ Ἰησοῦς ἐν μιᾷ τῶν
συναγωγῶν ἐν τοῖς Σαββάσι. Καὶ ἰδοὺ γυνὴ ἦν, πνεῦ-
μα ἔχουσα ἀσθενείας¹ ἔτη δέκα καὶ ὀκτώ· καὶ ἦν
συγκύπτουσα² καὶ μὴ δυναμένη ἀνακύψαι εἰς τὸ παν-
τελές. Ἰδὼν δὲ αὐτὴν ὁ Ἰησοῦς προσεφώνησε, καὶ εἶ-
πεν αὐτῇ· Γύναι, ἀποδέλυσαι³ τῆς ἀσθενείας σου. Καὶ
ἐπέθηκεν αὐτῇ τὰς χεῖρας καὶ παραχρῆμα ἀνωρθώθη
καὶ ἐδόξαζε τὸν Θεόν. Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Ἀρχισυναγώ-
γος ἀγανακτῶν ὅτι τῷ Σαββάτῳ ἐθεράπευσεν ὁ Ἰησοῦς,
ἔλεγε τῷ ὄχλῳ· Ἐξ ἡμέραι εἰσὶν, ἐν αἷς δεῖ ἐργάζεσθαι·
ἐν ταύταις οὖν ἐρχόμενοι θεραπεύεσθε καὶ μὴ τῇ ἡμέ-
ρᾳ τοῦ Σαββάτου. Ἀπεκρίθη οὖν αὐτῷ ὁ Κύριος, καὶ
εἶπεν· Ὑποκριτά, ἕκαστος ὑμῶν τῷ Σαββάτῳ οὐ λύει⁴
τὸν βοῦν αὐτοῦ, ἢ τὸν ὄνον ἀπὸ τῆς φάτνης καὶ ἀπα-
γαγὼν ποτίζει; ταύτην δὲ, θυγατέρα⁵ Ἀβραάμ οὐ-
σαν, ἣν ἔδωκεν ὁ Σατανᾶς, ἰδοὺ δέκα καὶ ὀκτώ ἔτη,
οὐκ ἔδει λυθῆναι ἀπὸ τοῦ δεσμοῦ τούτου τῇ ἡμέρᾳ τοῦ
Σαββάτου; Καὶ ταῦτα λέγοντος αὐτοῦ, κατησχύνοντο
πάντες οἱ ἀντίκειμένοι αὐτῷ καὶ πᾶς ὁ ὄχλος ἔχαιρεν
ἐπὶ πᾶσι τοῖς ἐνδόξοις τοῖς γινομένοις ὑπ' αὐτοῦ.

Σημειώσεις

1) Πνεῦμα ἀσθενείας = διαμένον ἀρρωστίας 2) Καὶ ἡ
γυνὴ συγκύπτουσα = ἡ γυνὴ ἦτο ραχίτις. Ἡ γυνὴ εἶχε κυρτὸν
τὸ σῶμα καὶ παντελῶς ἠδυνάτετο νὰ ὀρθώσῃ αὐτὴ. 3) Ἀπο-
δέλυσαι = ἔχεις ἤδη ἀπαλλαγῇ ἀπὸ τῆς ἀσθενείας σου. 4)
Οὐ λύει = ποτίζει; — Ἐπετρέπετο νὰ κατα τὴν ἡμέραν
τοῦ Σαββάτου ποτίζονται τὰ ζῶα, ἵνα μὴ ἀσθενήσωσιν 5) Θυγα-
τέρα Ἀβραάμ = ἀνήκουσαν εἰς τὸν λαὸν τοῦ Θεοῦ.

ΔΙΔΑΓΜΑΤΑ ΕΚ ΤΟΥ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΥ

Η ΕΡΓΑΣΙΑ ΚΑΙ Η ΕΟΡΤΗ

Ἐνηργησεν ὁ Κύριος θεραπεύσαι γυναῖκα ἀπὸ ἐτῶν πολ-
λῶν πηχούσαν καὶ ἐνηργήσας θεραπεύσας αὐτὴν ἐν Σαβ-
βάτῳ καὶ ἐθεωρήθη ἔργασια ἡ εὐεργεσίη καὶ ἐθεωρήθη ἀπη-
γορευμένη ἡ εὐεργεσία ἐν ἡμέρᾳ Σαββάτου, καὶ ἐξεγείρεται
ἡ ὑποκριτικὴ εὐσέβεια τοῦ ἀρχισυναγώγου, ὅστις φθονήσας
τὸν Ἰησοῦν διὰ τὸ θαῦμα προσποιεῖται ἀγανάκτησιν, καὶ
ἐλέγχει τὴν θεραπευθεῖσαν γυναῖκα, διότι δὲν τόλμᾳ νὰ
ἐλέγξῃ τὸν Ἰησοῦν ἀπ' εὐθείας, ἀλλὰ καταισχύνεται καὶ
αὐτὴ, καὶ αἱ σὺν αὐτῇ, πάντες ὑπὸ τοῦ Κυρίου, ὅστις ἀπο-
δεικνύει εἰς αὐτοὺς, ὅτι ἡ ἐπ' ἀγαθῷ τοῦ πλησίον καὶ πρὸς
δόξαν τοῦ Θεοῦ γενομένη ἐν Σαββάτῳ ἐργασία δὲν εἶναι
ἐπηγερμένη ὑπὸ τοῦ νόμου τοῦ Θεοῦ, ἀλλὰ μάλιστα ἐπι-
βυλλομένη.

Καὶ ὁὕτως. Τί εἶναι ἡ εορτὴ τὴν ὁποῖαν καθιεροῦσιν ὁ νό-
μος; Εἶναι κατάπαυσις ἀπὸ τῶν ἔργων τῶν κοσμικῶν ἐν
τῇ ὁρισμένῃ ἡμέρᾳ καὶ ἐνασχόλησις εἰς ἔργα εὐαρεστικά εἰς
τὸν Θεόν, τὰ ὁποῖα συντελοῦν εἰς τὸ νὰ ἐκτελεσθῇ τὸ θέ-
λημα αὐτοῦ τὸ ἅγιον, καὶ νὰ δοξάζηται τὸ ὄνομα αὐτοῦ τὸ

Πανάγιον. Τοιαύτην εργασίαν όχι μόνον δὲν ἀποδοκιμᾶται ὁ Κύριος, ἀλλὰ τοῦναντίον καὶ διὰ τοῦ παραδείγματος αὐτοῦ, καὶ διὰ λόγων καὶ δι' ἔργων ἐδείξεν ὅτι καὶ ἐγκρίνει νὰ γίνεται κατὰ τὰς ἡμέρας τὰς ἀφιερωμένας εἰς τὸν Θεόν, καὶ ἀπαιτεῖ μάλιστα παρ' ἡμῶν, ἵνα πρὸς τιμὴν αὐτοῦ τοιαύτας ἐργασίας ἐν ἡμέραις ἐορτῶν ἐπιτελῶμεν. Καὶ ὧτως ὁ Θεὸς δὲν ἔχει ἀνάγκην ἡμῶν ἵνα δοξασθῇ. Κύριος ὢν τῶν πάντων, καὶ Κύριος τῆς δόξης διανέμει δόξαν ἀλλὰ δὲν λαμβάνει· ἀπαιτεῖ παρ' ἡμῶν μόνον ἵνα ἐργαζόμενοι κατὰ τὸ θέλημα αὐτοῦ, καὶ ἡμεῖς ἀνακηρύσσωμεν αὐτὸν Κύριον ἡμῶν, ἀπονέμοντες διὰ τῶν χειλέων καὶ τοῦ στόματος ἡμῶν δόξαν εἰς αὐτόν, καὶ ἐκδηλοῦντες οὕτω τὴν πλεονάζουσαν ἐν τῇ καρδίᾳ ἡμῶν εὐγνωμοσύνην πρὸς αὐτόν, καὶ πρὸς τοὺς ἄλλους τοὺς πλησίον ἡμῶν φερόμεθα οὕτως, ὥστε καὶ αὐτοὶ συναισθανόμενοι τὴν αὐτὴν εὐγνωμοσύνην τὸν αὐτὸν αἶνον καὶ τὴν αὐτὴν δόξαν ν' ἀπευθύνωσι πρὸς τὸν Θεόν.

Ἐκαστον πρόσωπον, ἕκαστον ἐπάγγελμα δύναται νὰ διεξάγῃ τὰς ἐορτάς, καὶ νὰ διέρχεται τὰς ἡμέρας τὰς ἀφιερωμένας εἰς τὸν Θεόν συμφώνως πρὸς τὴν ἀρχὴν ταύτην, ὅ ἱερεὺς δύναται ν' ἀφιερῶσιν ὅλην τῆς ἐορτῆς τὴν ἡμέραν, τοῦτον μὲν διδάσκων καὶ συμβουλευὼν, ἐκείνους δὲ παρηγορῶν, τούτου προσκαλὼν τὴν ἐλεημοσύνην ὑπὲρ πασχόντων ἐκείνων τοῦ ἰσχυροῦ τὴν παρέμβασιν πρὸς σωτηρίαν ἀναξίως διωκομένων, καὶ ἐν γενεῇ ἐντελῶς ἀφωσιωμένους εἰς τὴν ὑπὲρ τοῦ πλησίον ποικίλην σωτηρίαν. Ὁ ἱατρός δύναται κατὰ τὰς ἡμέρας τῶν ἐορτῶν νὰ ἐργάζεται ὑπὲρ τῆς θεραπείας τῶν πτωχῶν καὶ ὀρφανῶν καὶ ἐν γενεῇ τῶν ἀνθρώπων ἐκείνων, ὃν δεινὸν νόσημα ἔχει διασολεύσῃ τὴν ὑγίαν, ἥτις δὲν δύναται ν' ἀποκατασταθῇ εἰ μὴ διὰ δραστηρίας ἱατρικῆς παρεμβάσεως, ἣν δὲν δύναται ἐκτελεῖν νὰ ἔχωσι ἀρ' ἐαυτῶν ἐνεκα τῆς ἀπορίας αὐτῶν, ἀλλὰ καὶ τοιοῦτους πύσχοντας ἐὰν μὴ ἔχῃ δύναται θεραπεύων κατὰ τὰς ἡμέρας τῶν ἐορτῶν πλουσίους, νὰ διαθέτῃ τὸν καρπὸν τῆς ἱατρικῆς αὐτοῦ ἐργασίας τῶν ἡμερῶν τούτων ὑπὲρ τῶν ἀπόρων καὶ δυστυχῶν. Ὁμοίως δύναται νὰ πράξῃ καὶ πᾶς ἄλλος, οἷος δὴ ποτε ἐπαγγελματίας χριστιανός· καὶ ὁ ὑποδηματοποιὸς δύναται ἐργαζόμενος κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς ἐορτῆς, νὰ δώσῃ ὑποδήματα εἰς τοὺς γυμνοὺς πόδας τῶν ἐστερημένων τὰ πρὸς πορισμὸν αὐτῶν ἀδελφῶν, ὁμοίως καὶ ὁ ράβης, καὶ ὁ ἐμπορεὺς, καὶ ὁ κρεοπώλης, καὶ ὁ ξενόδοχος, καὶ πᾶς ἄλλος τοῦτο ἢ ἐκεῖνο τὸ ἐπάγγελμα πρὸς πορισμὸν τῶν τοῦ βίου μετερχόμενος.

Οὕτω εὐεργετούμενοι οἱ χρεῖαν ἔχοντες ἐν ἡμέραις ἐορτῶν, ἀπαρτίζουσιν ὕμνους εὐγνωμοσύνης πρὸς τὸν Θεόν, καὶ δοξάζουσιν αὐτόν ὡς πρῶτον αἴτιον τῆς ἀνακουφίσεως αὐτῶν, ἀπὸ ταύτης ἡ ἐκείνης τῆς δυστυχίας. Καὶ εἰναι αἴτιος τῆς ἀνακουφίσεως αὐτῶν ὁ Θεὸς διότι τὸ θέλημα αὐτοῦ εἶναι νὰ διεξάγεται οὕτω κοινωφελῶς ἡ ἡμέρα τῆς ἐορτῆς αὐτοῦ, καὶ τὸ θέλημα αὐτοῦ τοῦτο ἐκτελεῖται ὑπὸ τῶν σκορπιζόντων οὕτω τὰς εὐεργεσίας αὐτῶν, καὶ ὑπὸ τῶν ἐργαζομένων οὕτω, πιστῶν εἰς τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ, χριστιανῶν.

Καὶ ὁ ἐορτάζων οὕτω τὰς ἐορτάς τοῦ Κυρίου, ὁ φροντίζων διὰ τοιαύτης ἐργασίας, οὕτω πως σκοπίμως διατιθεμένης νὰ καλύπτῃ τὰ περισσεύματα ἐκείνης ἡμέρας τῆς ἐβδομάδος· δι' ἐπικαλύμματος εὐλογίαν ὑπὲρ αὐτοῦ ἐκπεμπομένων ἐκ στοιμάτων πεινῶντων καὶ ὑπ' αὐτοῦ χορταινομένων, δυστυχούντων καὶ ὑπ' αὐτοῦ ἀνακουφιζομένων, καὶ δι' αἰῶνα δοξολογίας πρὸς τὸν Θεόν, ἐκ καρδιῶν εὐγνωμονουσῶν ἀναπειμπομένων, καθιστᾶ γόνιμον τὸν θησαυρὸν αὐτοῦ, ἐξασφαλίζει εἰς ἐαυτὸν μακαριότητα ἐπὶ γῆς, καὶ ἐλπίδα αἰώνιας εὐδαιμονίας ἐν οὐρανῷ, καὶ γελήνην ψυχικὴν καὶ ἡρεμίαν συνειδήσεως τοσαύτην, ὥστε αἱ ἀποκαύται τῶν ἐπιγίλων ἀγαθῶν, ἅτινα ἐξαγιάζει τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ, πληροῖσι τὴν

ψυχὴν αὐτοῦ τελείας ἡδονῆς, καὶ καθιστῶσιν αὐτὸν ἀπειρώς εὐγνώμονα πρὸς τὸν Θεόν, τοῦ ὁποίου ἐξετέλεσε τὸ θέλημα ἐν τῇ τοικυτῇ τηρήσει τῶν ἐορτῶν ὑπ' αὐτοῦ, καὶ πληροῖσι ἐγκαρδιῶν αἰῶνα δοξολογίας τὸ στόμα αὐτοῦ πρὸς τὸν Θεόν. Καὶ δοξάζεται λοιπὸν οὕτω καὶ ἐν αὐτῷ τὸ ὄνομα τοῦ Θεοῦ, καὶ πραγματοποιεῖται οὕτω καὶ ὁ σκοπὸς τῆς ἐορτῆς, ἥτις εἶναι ἡμέρα ἀφιερωμένη εἰς δόξαν Θεοῦ.

Ἐργασία τοιαύτην βᾶσιν καὶ σκοπὸν ἔχουσα τὴν ἀγάπην, ἐξυψοῖ τὸν ἐργαζόμενον καὶ καθιστᾶ αὐτὸν υἱὸν τοῦ Θεοῦ ἀρ' οὗ ὁ Θεὸς εἶναι ἀγάπη. Τοῦναντίον ἐργασία βᾶσιν ἔχουσα τὴν ἰδιοτέλειαν, καὶ τὸ ἐγὼ τοῦ ἐργαζομένου εἶναι μία συνέχεια τῆς αὐτῆς ἐργασίας, ἥτις γίνεται δι' ὅλης τῆς ἐβδομάδος ἐπομένως τότε ἡ ἐορτὴ δὲν διαφέρει ἀπὸ τῶν ἐργασιῶν ἡμερῶν. Καὶ ἐν ταύταις ὡς καὶ ἐν ταῖς ἐορταῖς τὸ αὐτὸ λατρεύεται ὃν, ὁ ἐγωισμὸς τοῦ ἀνθρώπου, ὑπὲρ οὗ καὶ μόνου συνεχίζεται καὶ ἡ ἐργασία τῆς ἐορτῆς. Ἀλλὰ τοιαύτη ἐργασία ἐν ἡμέρᾳ ἐορτῆς, εἶναι ἐργασία τὴν ὅποιαν ἐπακριδὸς ἀπαγορεύει ἡ ἐντολὴ τοῦ Θεοῦ. Καὶ ἡ ἡμέρα ἡ ἀφιερωμένη εἰς τὸν Θεόν, παύει ἀπὸ τοῦ νὰ εἶναι τοιαύτη. Καὶ ὁ οὕτω ἐργαζόμενος ἀποβάλλει ἀπὸ τῆς μνήμης αὐτοῦ μικρὸν κατὰ μικρὸν τὰς ὑποχρεώσεις, ἃς ὁ ἄνθρωπος, ὀφείλων τὴν ὑπαρξίν αὐτοῦ εἰς ἄλλον, εἰς τὸν Θεόν, ἔχει πρὸς αὐτόν. Καὶ λησμονεῖ τὸν Θεόν, καὶ λησμονεῖ τὸν πλησίον αὐτοῦ, καὶ ἐνθυμεῖται μόνον ἐαυτόν, καὶ ἀποβαίνει ἐγωιστής, φιλαυτός, τὸ φονεώτερον τῶν ἀνθρωπίνων θηρίων, τὸ ἀγριώτερον τῶν ἀγριωτέρων φυσικῶν θηρίων. Καὶ πληροῖ τὴν ψυχὴν αὐτοῦ ἀδικιῶν, καὶ καθιστᾶ αὐτὴν εχθρὰν πρὸς τὸν Θεόν, καὶ τὸν Θεὸν δικαστὴν δικαίων, ἐπιβάλλοντα δικαίαν τιμωρίαν κατ' αὐτῆς.

Ἰδοὺ διατὶ ἡ ἐργασία, καὶ τίς ἐργασία, ἀπαγορεύεται ἐν ἡμέραις ἐορτῶν.

Οὐχὶ λοιπὸν ἡ ἐργασία αὕτη καθ' ἐαυτήν, ἀλλ' ἡ ἐργασία ἡ ἐγωιστικὴ καὶ ἰδιοτελες ἀπαγορεύεται ἐν ταῖς ἡμέραις ταῖς ἀφιερωμέναις εἰς τὸν Θεόν, διότι δὲν συντελοῦσιν εἰς τὴν δόξαν τοῦ Θεοῦ, ἀρ' οὗ καὶ αὐτὸν ἔτι τὸν μόνον πλουτοῦντα ἐξ αὐτῆς, καὶ μόνον ὠφελούμενον ἐξ αὐτῆς δὲν καθιστᾶ εὐγνώμονα πρὸς τὸν Θεόν καὶ δὲν ἐξαγαγκάζει ν' ἀπονέμῃ δόξαν εἰς τὸν Θεόν, διότι ἀποτυφλοῖ αὐτόν, καὶ ἀποκρύπτει ἀπὸ τῆς διανοίας αὐτοῦ καὶ αὐτὸν τὸν Θεόν.

Μὴ χωρίζω λοιπὸν ὁ χριστιανὸς τὴν ἐργασίαν ἀπὸ τῆς ἐορτῆς, ἀλλὰ χωρίζω τὸν καρπὸν τῆς ἐργασίας τῆς ἐν ἐορτῇ, ἀπὸ τῶν καρπῶν οὓς ἔχει ἐπισωρεύσῃ δι' ἐαυτὸν ἐκ τῆς ἐργασίας τῆς ὅλης ἐβδομάδος. Τὸν ἰδρώτα τοῦ προσώπου αὐτοῦ, ἐξ οὗ ἐξάγεται ἐν ἡμέραις ἐορτῶν ὁ ἄριστος, ἃς διαθέσῃ ὑπὲρ ἐκείνων, ἀπὸ τοῦ προσώπου τῶν ὁποίων ἐξέρχεται ὁ ἰδρὼς τῆς δυστυχίας καὶ ἀγωνίας, τῆς πενίας καὶ τῆς στενοχωρίας καὶ οὕτω θὰ εὐλογηθῇ ἡ ζωὴ αὐτοῦ καὶ οὕτω ὁ Χριστιανὸς θὰ δύναται νὰ εὐχαριστῇ τῷ Θεῷ, καὶ νὰ ζητῇ παρ' αὐτοῦ μετὰ θάρρους καὶ ἐλπίδων, μετὰ πίστεως καὶ ἡρεμύσεως συνειδήσεως τὴν αὐξίαν τῆς ἀμοιβῆς αὐτοῦ ἐν οὐρανῷ, καὶ τὴν αὐξίαν τῶν υἱικῶν αὐτοῦ ἀγαθῶν ἐπὶ τῆς γῆς.

ΕΘΝΙΚΗ ΜΟΥΣΑ

Ο ΦΩΤΟΣ ΤΖΑΒΕΛΛΑΣ

Τ' εἶν' τὸ κακὸ ποῦ γίνεται τοῦτο τὸ καλοκαίρι, ποῦ κλαίει τὰ κλεφτοπούλα, παρηγορία δὲν ἔχουν, ποῦ ῥιμάζαν τὸ λημέρι τους κι' αὐτὰ τὰ ῥημοκλάδια, γιατί' ἐπίασαν τὸν πρῶτο τους, τὸν καπετὰν Τζαβέλλα. Στὰ Γιάννινα τὸν πάσαν μετρεῖς χιλιάδες Τούρκους, χιλιοὶ πηγαίνουν ἐμπροστὰ καὶ δύο χιλιάδες πίσω. Δαρδένιας τὸν πῆγαγε στ' Ἀθήνας τὴν πρώτη, καὶ Ἀθήνας ποῦ τῶμαθε, ποῦ τοῦ κακοράνη!

προστάζ' τοὺς Τσιοχαντάρδες μπροστὰ τοῦ νὰ τὸν φέρου, νὰ τὸν ἰδῇ στὸ πρόσωπο καὶ νὰ τὸν κουβεντιάσῃ· τὸ λόγο δὲν ἀπόσπασε, τὸν φέρουν καὶ τὸ φῶτο, καὶ Ἀλήπασας τὸν ῥώτησε, γλυκὰ τὸν κουβεντιάσῃ· — «Φῶτο, γιατί' ζουρλάθηκες καὶ δὲ μ' ἐπροσκυνούσες, νῆσουν δικές μου πάντοτε, καθὼς ἐπιθυμοῦσα, γιὰ νὰ σὲ κάμ' ἀρματωλὸ καὶ πρῶτο καπετάνιο;» Ὁ Φῶτος τ' ἀποκρίθηκε καὶ ἀφοῦ τοῦ λέει: — Δὲν θέλω νὰμ' ἀρματωλός, δὲν θέλω καπετάνιος, νὰ προσκυνῶ τοὺς Διάπιδες, νὰ προσκυνῶ τυράννους.

ΑΠΟ ΤΟΥΣ ΕΘΝΟΛΟΓΙΣΜΟΥΣ

ΤΙ ΕΣΤΙΝ ΕΛΛΗΝΙΣΜΟΣ

Ὁ Ἑλληνισμός, καίτοι πολεμούμενος λυσσῶδως ὑπὸ τῶν ἀντιζηλῶν φυλῶν, καίτοι ἀμειλίκτως καταδιωκόμενος καὶ νῦν ἐπὶ τῶν προαιωνίων ἐχθρῶν, καίτοι πιεζόμενος πανταχόθεν ὑπὸ ὑπερύγκου μάλης ἑτεροφυλῶν λαῶν, καὶ ἀριθμητικῶς ἐλάσσων αὐτῶν, διὰ τῆς ὑπεροχῆς ὅμως τοῦ πνεύματος καὶ τῆς ἰδιοφυΐας τοῦ χαρακτῆρος αὐτοῦ, θὰ κατισχύσῃ μίαν ἡμέραν, καὶ τὸ πνεῦμα θὰ ἐπιβληθῇ εἰς τὴν ὕλην, καὶ ἀκτινοβόλος θὰ ἐπιπλεύσῃ ἐν θριάμβῳ εὐκλείας καταυγάζων ὡς πάλαι ποτέ!

Καὶ δὲν εἶναι τοῦτο κενὴ ὄνειροπολία ὑπερεκθειάζοντος πατριωτισμοῦ, δὲν εἶναι ἐθνοδοξία κούφου ἐνθουσιασμοῦ καὶ ὑπερφύλου ἐθνικοῦ ἐγωισμοῦ. Εἶναι ἡ ἀσφαλὴς συνέπεια τῆς φυσικῆς ἐξελίξεως τοῦ Ἑλληνισμοῦ, τῆς ἀναποδράστου ἐξελίξεως τῶν αὐτῶν στοιχείων, τῶν αὐτῶν δυνάμεων, τῶν αὐτῶν ἰδιοτήτων, μετὰ τὰς ὁποίας ἐπροικίσθη ὑπὸ τῆς Θεῆς Προνοίας ἑκπαλαί, καὶ διὰ τῶν ὁποίων κατίσχυσε τῶν ἰσχυροτέρων, κατέκτησε τοὺς κατακτητάς, ὑπεδούλωσε τοὺς δεσπότες, ἐξημέρωσε καὶ ἐξηγύνισε τοὺς βαρβάρους, καὶ ὑπέρβησε πανταχοῦ τὸν πολιτισμὸν.

Ἡ ἀρχαία αὕτη ἐξέλιξις τῆς φυλῆς τῆς Ἑλληνικῆς ἀναχαιτισθεῖσα καὶ ἀνακοπίσασα ἐν τῇ δόξῃ αὐτῆς διὰ τῶν ἀντιξῶν περιστάσεων, καὶ τελείως νεκρωθεῖσα ἐπὶ μακρόν, ἀνεκυφέν ἐκ νέου μετὰ τὴν ἀνάστασιν τοῦ Ἑθνους ἀνακύψασα δὲ ἀπαξ καὶ ἐκφανθεῖσα ἐν τῷ νεωτέρῳ Ἑλληνισμῷ, δὲν δύναται ἢ νὰ ἀναπτύχῃ καὶ προοδεύσῃ μετὰ τὴν αὐτὴν δρασιν τοῦ παρελθόντος.

Καὶ τὴν ἀλήθειαν τοῦ ἰσχυρισμοῦ τούτου βλέπομεν ἐμπράκτως καθ' ἐκάστη μαρτυρουμένη καὶ ἐπικυρουμένη. Ὁ μὲν Ἑλληνισμὸς ἐν τῇ ἐλευθερᾷ χώρᾳ ὁσημέραι προάγεται καὶ ἀνδρῶνται, ἐν δὲ τῇ δούλῃ, καίτοι ὑπὸ μυρίων περιστοιχίζεται ἐχθρῶν, καὶ πανταχόθεν πολεμεῖται, παντοῦ δεσπόζει διὰ τῆς ὑπεροχῆς αὐτοῦ, καὶ ἐπιβάλλεται διὰ τῆς ἰσχύος τοῦ πνεύματός του.

Οὕτως ἐν ἐπάτῃ τῇ Ἀνατολῇ ὁ πλοῦτος τὸ ἐμπόριον, ἡ ναυτιλία, ἡ βιομηχανία, εὐρίσκονται εἰς χεῖρας τοῦ Ἑλληνισμοῦ, ἐν καταφανεῖ ὑπεροχῇ πρὸς τὰς ἄλλας φυλάς, καὶ ἐν διηνεκεῖ προόδῳ. Ὅταν δὲ ποτε ἐπικρατήσῃ ἡ ἐλευθερία, καὶ παγιωθῇ σχετικὴ τις εὐνομία καὶ διαρκὴς τάξις ἐν τῇ πολυταρχῇ ἥδῃ χώρᾳ τῆς Ἀνατολῆς ταύτης, καὶ καταπαύσων αἱ καταδιώσεις καὶ πιέσεις τῆς βερβάρου καὶ κτηνωδῆς αὐθαρισίας τῆς νῦν κρατούσης καταστάσεως, ἀναμφρίστως θὰ ἀναδύσῃ πανταχοῦ ἐν πλήρει ζωῇ ὁ νῦν λανθάνων Ἑλληνισμὸς, καὶ θὰ ἀνακτῇ πανταχοῦ τὴν ἀδικοφιλονεικίαν ὑπεροχῇ ὑπὲρ πᾶσαν ἄλλην φυλὴν.

Καὶ τὴν ἀρίθειαν τούτου ἔχομεν πρῶτον ἐκ τῆς ἐν Αἰγύπτῳ θέσεως τοῦ Ἑλληνισμοῦ. Ἐκεῖ ἐνεκα τῆς σχετικῆς εὐνομίας καὶ τάξεως καὶ ἀσφαλείας, πανταχοῦ ὁ Ἑλληνισμὸς εὐρίσκεται ἐν πληρεστάτῃ ἀκμῇ, ὑπερσχύων ὅλων τῶν ἄλλων φυλῶν, ὑπερέχων ἐν τῷ πλούτῳ, ἐν τῇ εὐημερίᾳ, καὶ ἔχων εἰς χεῖρας τοῦ ὅλου τὸ ἐμπόριον τῆς χώρας, καὶ ἀποτελὼν τὴν ἀριστοκρατίαν ἐν τῇ κοινότητι ἐκείνῃ.

Ἐν Μικρῇ Ἀσίᾳ ἐπίσης ὁ Ἑλληνισμὸς, καίτοι ὑπὸ δυσμενέων ὁρῶν κακῆς διοικήσεως βιών, εἶναι πανταχοῦ ἡ προέχουσα φυλὴ ἐν παντὶ κλάδῳ. Καὶ ἐν ἐπάτῃ τῇ λοιπῇ Ἀνατολῇ, ὅπου ὑπάρχει κέντρον πολιτισμοῦ, ἀκμὴ ἐμπορίου καὶ ζωῆς κοινωνικῆς, ὅπου ὑπάρχει πολιτισμός, πάντα ταῦτα ἀνήκουσι τῷ Ἑλληνισμῷ, καὶ ἐν πᾶσι τοῖς σταδίοις τῆς δράσεως πρὸς τὴν προόδον, ἀπαντᾷ ὁ Ἑλλην πρωτοστατῶν, ὑπερέχων, ἐπισκιάζων πάντας τοὺς ἄλλους.

Καὶ οὐ μόνον ἐν Ἀνατολῇ, ἀλλὰ καὶ ἐν τοῖς κέντροις τῆς Δύσεως ἐπίσης, ὅπου ὑπάρχει Ἑλληνικὸν στοιχεῖον, κατέχει τὴν πρωτεύουσαν θέσιν, διακρινόμενον ἐν τῇ ἐμπορικῇ ἰδίᾳ δράσει.

Τὰ φυσικὰ στοιχεῖα τὰ ὁποῖα ἀνέκαθεν ἐπέδρασαν εἰς τὴν μόρφωσιν τοῦ Ἑλληνικοῦ φύλου, ἀπὸ τῆς ἀπωτάτης ἀρχαιότητος, καὶ ἀπέδειξαν αὐτὸ ἐξοχώτερον τῶν ἄλλων φυλῶν, καὶ προώρισαν αὐτὸ εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ πολιτισμοῦ καὶ τῆς προόδου, τὰ αὐτὰ φυσικὰ στοιχεῖα ἐπενεργοῦσι καὶ νῦν εἰς τὴν διάπλυνσιν καὶ συντήρησιν, καὶ κράτουνσιν τοῦ Ἑλληνισμοῦ, ὅστις προώρισται νὰ ζήτῃ καὶ θὰ ζήσῃ καὶ θὰ μεγαλουργήσῃ, κατιπχύων πάντων τῶν διωγμῶν, πάντων τῶν προσκομμάτων καὶ πασῶν τῶν ἀντιζηλῶν τῶν ἐναντίων.

Πνεῦμα γὰρ ὁ Ἑλληνισμός, καὶ τὸ πνεῦμα οὐ καταβάλλεται καὶ δὲν καταβάλλεται!

Ὁ Γάλλος, ὁ Ἀγγλος, ὁ Γερμανὸς καυχῶνται σήμερον διὰ τὴν ἰδίαν ἐθνικότητα καὶ τὴν ἰσχύϊν τοῦ ἰδίου κράτους. Θὰ ἔλθῃ ἡμέρα, καὶ ἡ ἡμέρα αὕτη δὲν εἶναι ὥσως μακράν, ὅτε καὶ ὁ Ἑλλην θὰ καυχᾶται καὶ θὰ σεμνύνεται ὅτι εἶναι Ἑλλην, καὶ δὲν τὸ κράτος στερεῖται τῆς ἰσχύος τῶν ἄλλων χωρῶν, οὐχ' ἦττον τὸ κράτος τοῦ Ἑλληνισμοῦ, τὸ κράτος τῆς Ἑλληνικῆς ιδέας καὶ τοῦ Ἑλληνικοῦ πνεύματος θὰ εἶναι τόσῳ μέγα καὶ τόσῳ εὐρύ, ὥστε νὰ καλύπτῃ τὸν κόσμον καὶ ὡς τηλαυγὲς φῆρος, φωτίζει τὴν Οἰκουμένην, Νῆν, ὡς καὶ πάλαι ποτέ!!

Ἄλλ' ἵνα κατορθωθῇ τοῦτο, ὅπως ὁ Ἑλληνικὸς λαὸς ἐξίχθῃ εἰς τὸ ὕψος τῆς ἀποστολῆς καὶ τοῦ προορισμοῦ του, ἀνάγκη ἐργασίας, καὶ ἐργασίας σθεναρᾶς, καὶ ἐπισταμένης, ἐργασίας ἐθνικῆς. Ἀνάγκη νὰ διδῇ καὶ γνῶσιν κατὰ βάθος τὴν ἱστορίαν του, τὴν καταγωγὴν του, τὴν διὰ τῶν αἰώνων δρᾶσιν του. Νὰ μάθῃ καὶ γνῶσιν τοὺς ἀρχαίους του συγγραφῆς, τοὺς ἀρχαίους του καλλιτέχνας, τοὺς ἀρχαίους σοφοὺς καὶ μεγάλους σκαπανεῖς τῆς προόδου. Νὰ μάθῃ καὶ ἐνοήσῃ τὸν ἀρχαῖον τοῦ πολιτισμοῦ, καὶ αὐτὴν τὴν ἀρχαίαν του θρησκείαν. Καὶ ἵνα μέλῃ ὅλα ταῦτα ὀρεῖται ἀναποδράστως νὰ τροποποιηθῇ ἡ ἐκπαίδευσίς του.

Ἀπὸ τοῦ δημοτικοῦ σχολείου ὀρεῖται νὰ διδάσκηται τί ἐστὶν Ἑλλην, καὶ τί ἐστὶν Ἑλληνισμός, καὶ τί δρᾶν ἐξήσκησεν οὗτος ἀνὰ τὸν κόσμον. Πρὸς τοῦτο δὲ ἀνάγκη νὰ μορφωθῶσι πρῶτον διδάσκαλοι ἱκανοὶ νὰ διδάσκωσιν, οὐχὶ σχολαστικῶς, ἀλλ' ἐπαγωγικῶς καὶ ἐμπνευστικῶς καὶ αἰσθητικῶς.

Ἀτυχῶς ἡ ἐκπαίδευσίς μας μέχρι τοῦδε, ἠστόχησεν ἀκριβῶς ἐνεκα τῆς στοιχικῆς καὶ σχολαστικῆς μεθόδου. Ἡστόχησεν ἰδίως εἰς τὴν διδασκαλίαν τῶν ἀριστουργημάτων τῶν προγόνων ἡμῶν, καὶ τοῦ πνεύματος τοῦ ἐκπολιτιστικοῦ τῆς ἀρχαίας ἐποχῆς.

Ὡς ἠστόχησεν ἡ πολιτεία ἐν τῇ διοργανώσει ἀρίστες διοικήσεως καὶ ἀρίστες πολιτικῆς μορφώσεως, οὕτω καὶ ἐν τῇ ἐκπαίδευσί. Ἡ ἐκπαίδευσίς μας ὑπῆρξε αὐτόκλητα σχολαστικὴ, κουραστικὴ τυπικὴ. Καὶ δὲν εὐρεθῇ εἰσέτι ὁ Ἑλλην ἀρχηγός, ὅστις νὰ ζώτῃ τὴν προσηκούσαν διευθύνειν. Θὰ ἔλθῃ ὅμως καὶ τοῦτο ἡ ὥρα, καὶ τὰ μὴ ὀρθὰ, θὰ μετατραποῦν, καὶ τὰ στρεβλὰ νῦν θὰ γίνουν τῇ δευτερότητος. Αὐτὸ τὸ ἔθνος, αὐτὸς ὁ λαὸς θὰ κατανόησιν τὴν δεξιότητά

ραν όδον της σταδιοδρομίας, ήν όφείλει νά τραπή. Η ανάγκη της τροποποιήσεως, της άνορθώσεως και της θεραπεύσεως των κακώς κειμένων θα έπιβληθή θάττον ή βραδύτερον άφ' έαυτης, και θα συντελέσῃ εκείνο τό όποτον πάντες ποθοῦμεν, την έξυγίανσιν της πολιτείας, την έξυγίανσιν της εκπαιδεύσεως, και την άνύψωσιν του Έθνικού γούτρου, του γούτρου του Έλληνισμού.

Επρεπε βεβαίως τό αποτέλεσμα τουτο νά είχεν ήδη επέλθῃ, νά είχε πρό πολλού συντελεσθῇ ή επί τά κρείττω τροπή των ζητημάτων τουτων, και ώσιν όρθως διηυθετημένα ταῦτα. Μετά έδδομηκονταετή έλευθερον βίον, ώφείλαμεν νά είμεθα τελειότερον έν πᾶσι συντεταγμένοι, νά έχωμεν όλιγοτέρους έλλείψεις και μεγαλειότεραν πρόοδον έν παντί. Άλλ' αἱ παντοῦκι περιπέτεται και δοκιμασίαι. ας άνέκαθεν ό Έλληνισμός ύπέστη, δέν εξέλιπον οὔδε κατά τόν μετὰ τήν άνάστασιν έλευθερον βίον του Έθνους.

Από της άναστάσεως έγέγοντο βεβαίως μέγαρα βήματα πρὸς τήν πρόοδον. ύλικῶς και ιδιωτικῶς ή πρόοδος ύπῆρξε τεραστία. Η ένεργεια του ατόμου άνεδείχθη παντού θριαμβεύουσα και χωροῦσα επί τά πρόσω. Έκτίσθησαν πόλεις, έκαλλιεργήθησαν μέγαρα έκτάσεις, έδημιουργήθησαν περιουσίαι, βιομηχανίαι έπικερδέεις ιδρύθησαν, ή ναυτιλία και τό έμπόριον άνεπτύχθησαν έξόχως, και πᾶν δ, τι εκ της άτομικής πρωτοβουλίας προέρχεται, έδίδισεν έν προόδῳ θαυμαστή.

Δέν δύναται όμως νά ρηθῇ δυστυχῶς τό αυτό και περί της πολιτειακής προόδου, της όργανώσεως, της διοικήσεως, της συντάξεως έν γένει της πολιτείας. Οἱ άρχοντες της πολιτείας οἱ όφείλοντες νά μεριμνήσωσι περί τουτων, ύπέρψαν έν τῇ άντιλήψει τῇ άκριβεῖ της θεραπείας των στοιχειωδων παραγόντων ύγιους πολιτείας. Ένεκκ τουτου κλυστήρησε και ή πολιτειακή πρόοδος της χώρας, περημελήθησαν και παρηγκωνίσθησαν πολλά των δεόντων γενέσθαι, και πλείστα όσα είσιν έτι τά χρήζοντα ριζικής μορφώσεως ή άναμορφώσεως.

Άλλ' ό,τι δέν έγένετο μέχρι τουδε ή δ,τι κακῶς έγένετο, δέν ύπάρχει λόγος νά μή εκτελεσθῇ, ή νά μή διευθετηῇ ή επί

τό κρείττον. Η λεπτότης και δξύνοια του Έλληνικού πνεύματος δέν δύναται μέχρι τέλους νά ύστερήτῃ είς τήν εκπλήρωσιν των γενικών άναγκων και των πόθων του Έθνους. Και θα έλθῃ ήμέρα οτε τό γόητρον του Έλληνισμού θα άναλάμψῃ έν άπάσῃ τῇ πληρότητι και τῇ άρχαίᾳ αὐτου αἴγλῃ, και ή Έλλάς θα καταστῇ και πάλιν ή περίκλυτος χώρα του κόσμου.

ΤΩΝ ΠΑΛΑΙΩΝ ΚΑΙ ΤΩΝ ΝΕΩΝ

Μία γνώμη καθ' έδωμάδα.

Άλλοτε επί τριάκοντα έτη, αἱ δημόσιαι δαπάναι έκανόνίζοντο κατά λόγον των πιθανων δημοσίων έσόδων, και ή οικονομική διοίκησης του Κράτους παρίστα την εικόνα εύκόσμου οικίας, διοικουμένης υπό συνετοῦ και σώφρονος οικογενειάρχου. Άλλ' εκτοτε νεά τις πηγῇ ποριστικῇ χρημάτων έπεφάνῃ παρ' ήμῖν, ή πίστις, ήν άπερικέκλιως εξηντήσαμεν έντός είκοσαετίας μέχρι πνυθμένος, και μόλις ανανήψαντες ήδη εκ μακροῦ ληθάργου, άναγνωρίζομεν άπελπίδες τήν δεινῇ ήμῶν άμηχανίαν.

I. A. Σουτδος.

ΒΡΑΧΕΙΑΙ ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ

Σ. Γ. Χανιά. Η άποστολή εξηκολούθησε και θα εξακολουθήσῃ έν τῇ αὐτῇ αναλογίᾳ. ήν επιτρέπουσι τά μέσα ήμῶν, έλαττουμένων των φύλλων μου. οταν ανώτεροι άνάγκαι έπιβάλλωσι τουτο. Όσον άφορᾷ τήν Κρήτην ή πεπεσθῆς ότι οὔτε έν φύλλον χάνεται ενισχύει τήν μή έλαττωσιν των άποστελῶν. Χρ. Β. Αργος. Γ. Ν. Πειραιᾶ. Μήχ. Στ. (...) Έν. Βλ. Στουτγάρδην. Ν. Ι. Π. Χαρμπίν. Γρ Α. Μ. Λειψίαν Α. Α. Ν. Γόρην. Απεστάλησαν τά ύπαρχοντα ΕΙ. Κ. Τεχεράνην. Ειδικῇ της Έταιρείας ήμῶν έπιτροπή θα μελετήσῃ τό ζήτημα τουτο και θα πράξῃ τό δυνατόν. Άνεξαρτήτως άλλων τυχόν ένεργειῶν.

Πᾶν έγγραφον πρὸς τήν Έταιρείαν διευθύνεται: Πρὸς τὸν κ. Γωάν. Μ. Δαυβέργην Γεν. Γραμματέα της Έταιρείας της ύπὲρ των Πατρίων Αμύνης Εἰς Αθήνας

ΔΡΟΜΟΛΟΓΙΟΝ Σ. Π. Α. Π.

Αναχωρήσεις εξ Αθηνῶν

- 9 π.μ. Δια Κόρινθον, Αργος, Ναύπλιον, Τρίπολιν, Μεγαλόπολιν, Κυπαρισίαν, Καλάμας, Νησίον και τούς διαμέσους σταθμούς και στάσεις.
- 7 π.μ. Δια Κόρινθον, Καλάβρυτα, Αίγιον, Πάτρας και τούς διαμέσους σταθμούς και στάσεις, Κυλλήνην, Πύργον, Όλυμπίαν και διαμέσους σταθμούς.
- 8.30 π.μ. Δια Κόρινθον.
- 12 π. Δια Κόρινθον, Αργος, Ναύπλιον, Αίγιον, Πάτρας και διαμέσους σταθμούς.

Αφίξεις εις Αθήνας

- 4.50 μ.μ. Έκ Τριπόλεως, Ναυπλίου, Αργους, Πατρῶν, Αιγίου, Κόρινθου, των διαμέσων σταθμῶν και στάσεων.
- 5.50 μ.μ. Έκ Κόρινθου.
- 7.20 μ.μ. Έξ Όλυμπίων, Πύργου, Πατρῶν και των διαμέσων σταθμῶν και στάσεων, Αιγίου, Καλάβρυτων, Κόρινθου και των διαμέσων σταθμῶν.
- 8.50 μ.μ. Έκ Καλαμών, Νησίου, Κυπαρισίας, Μεγαλοπολεως, Τριπόλεως, Ναυπλίου, Αργους, Κόρινθου των διαμέσων σταθμῶν και στάσεων.

ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Έντοκοι καταθέσεις

Η Έθνική Τράπεζα δέχεται έντόκους καταθέσεις εις τραπεζικά γραμμάτια και εις χρυσόν ήτοι εις φράγκα και λίρας στερελίνας ήτοι δόσεις εις ώρισμένην προθεσμίαν ή διαρκῶς. Αἱ εις χρυσον καταθέσεις και οἱ τόκοι πληρώνονται εις τό αυτό νόμισμα εις δ έγέμετο ή κατάθεσις εις χρυσον ή δ' έπιταγῆς όψεως (cheque) επί του έξωτερικού κατ' έκλογήν του όμολογούχου. Τό κεφάλαιον και οἱ τόκοι των όμολογίων πληρώνονται έν τῷ Κεντρικῷ Καταστήματι και τῇ αίτήσῃ του καταθέτου έν τοῖς ύποκαταστήμασι της Τραπεζῆς.

Τόκοι των καταθέσεων

1	1)2	τοῖς	ο	κατ'	έτος	δια	κατ.	6	μην.
2	"	"	"	"	"	"	"	1	έτους
2	1)2	"	"	"	"	"	"	2	έτων
3	"	"	"	"	"	"	"	4	"
4	"	"	"	"	"	"	"	5	"

Αἱ όμολογίαι των έντόκων καταθέσεων εκδίδονται κατ' έκλογήν του καταθέτου όνομαστικῇ άνώνυμοι.

ΥΔΑΤΑ ΚΥΛΛΗΝΗΣ

Εἰς τήν όδον Γεωργίου Σταυρου αρ 6

Γενικῶς Άντιστρόφωπος

Σπ. Τατσινάμος

ΝΟΣΟΚΟΜΕΙΟΝ ΝΕΥΡΙΚΩΝ ΝΟΣΗΜΑΤΩΝ ΕΝ ΠΑΤΗΣΙΟΙΣ

Όδὸς Μιχαήλ Νομικού, άριστερά τεῦ Δυσιαστρείου
Διευθυντής Σ. Γ. ΒΛΑΒΙΑΝΟΣ
Νευρολόγος και Φρενολόγος
Άλιναι από 10-20 δραχμῶν δι' ήμέρας
Άριθ. Τηλεφώνου 314
Κανονισμός και Πληροφορίαι
Όδὸς Ζήνωνος, 16. — Άριθ. Τηλεφ. 200.

Έντελῶς άπληλαγμένον μικροδίων διαυγέστατον δὲ και ελαφρότατον

ΝΕΡΟ ΤΟΥ ΧΑΛΚΟΚΟΝΔΡΗ

Αναλυθέν από τούς καθηγητάς της χημείας κ. κ. Χρηστομάνον, Δαυβέργην, Κομνηνῶν και τόν κ. Ρουσσόπουλον και εύρεθέν ελαφρότατον, στομαχικώτατον και καθαρώτατον, πωλεῖται πρὸς 50 λεπτά εις στάνας καθρωπάτας και έσφραγισμένας πρὸς απόλυτον έμπιστοσύνην της εκ της πηγῆς προελεύσεως των.

Πληροφορίαι και παραγγαλῆαι δίδονται εις τό Πριγκηπεικὸν Λαγαροπλαστεῖον του κ. Α. Θεοδώρου όδὸς Σταδίου 36 άγτικῶς της οἰκίας Κ. Καραπάνου.